

bejdet var blevet haabløst, saa at vi havde faaet en 3—4 Mindretal og maaske slet intet Flertal. Men det tør jeg sige om Kommissionen, at dens enkelte Medlemmer have arbejdet med god Villie for at bringe det bedst mulige ud af Forslaget til Gavn for Fiskeriet og for Fiskerne. Om man saa har truffet det rette, ja det overlades det naturligvis til Rigsdagen og Regeringen ved nærmere Forhandling at træffe Afgørelse om.

Den første Paragraf, som er forandret fra tidligere Forslag, er § 4. Uanset at Paragraffen i det væsentlige er i Overensstemmelse med den tilsvarende Paragraf i det af Regeringen i Folketinget 1899—1900 forelagte Forslag, og at denne Paragraf flere Gange har været vedtagen af Folketinget, skal jeg dog gøre nogle Bemærkninger om den særlige Beskyttelse, der foreslaas tillagt en indtagen Bundgarns-plads, da der inden for Kommissionen har været afvigende Meninger om dette Punkt. Det vil ses, at et enkelt Medlem har stillet et Ændringsforslag til denne Paragraf. Det er blevet gjort gældende, at der let kunde ske Misbrug ved, at Bundgarnsretten afhændes, og at en Tilladelse for en enkelt Fisker til at bruge Pladsen straks efter vilde være en Uret mod andre Fiskere og let føre til, at Bundgarnsfiskerne vilde kunne faa en lignende privilegeret Stilling, som Aalegaardsejeren eller Kystejeren nu har. Jeg skal ganske vist indrømme, at der kan ske Misbrug, men man har søgt ved forskellige Bestemmelser i Paragraffen at undgaa dette, saaledes ved at fastslaa, at Brugen ikke giver Fiskeren nogen Ejendomsret, og at Brugsretten ikke med retslig Virkning kan overdrages til Trediemand. Det er et almindeligt Ønske blandt Fiskerne, at en saadan Bestemmelse maa blive indført. Jeg skal saaledes nævne, at i samtlige Fiskerivedtægter findes, saa vidt mig bekendt, denne Bestemmelse, ligesom der ogsaa er indgaaet Andragende fra Fiskeriforeningerne for Samsø, for Hov og Omegn, for Skærbæk og Omegn, for Norsminde og Omegn og fra flere Steder om at faa det saaledes, medens ingen har udtalt sig derimod. Naar henses til, at selve Bundgarnet er et særdeles dyrt Redskab, som er afpasset til den Plads, hvorpaa det skal bruges, synes jeg heller ikke, man kan sige noget til en Bestemmelse om, at den Fisker, som en Gang har indtaget denne Plads, ikke kan forulmpes i sit Fiskeri af andre og drives bort fra det paa en Tid, hvor det kan være ham meget ubejligt.

I § 5 er der ikke gjort anden Forandring, end at Paragraffen er bragt i Overensstemmelse med Lov af 23. Maj 1902 om Tillæg til Lov af August 1899 om Frednings- og Ordensbestemmelser for Fiskeriet i de til Kongerigerne Danmark og Sverige grænsende Farvande, og at alle derværende Redskaber — i det tidligere Forslag gjaldt det kun for Øresund — skulde være forsynede med Lanterne om Natten. Endelig er der indført en lettere Afmærkning for Redskaberne i Fjorde og Vige, hvad der ganske sikkert er et Fremskridt, som jeg ikke kan indse, nogen kan have noget at indvende imod.

Dernæst kommer jeg til § 6, den Paragraf, som har voldt saa megen Hindring for Lovens Gennemførelse alle de andre Gange, den har været for, hvorfor jeg nødsages til at omtale den lidt udførligt. Som det fremgaar af Bemærkningerne, er der ikke opnaaet Enighed om denne Paragraf, men der er opnaaet Enighed om Skelettet, om Formen for dens Affattelse. Ganske vist er der to Mindretal inden for Kommissionen, men begge Mindretallene have sluttet sig til Flertallet i Retning af, hvorledes Formen for Paragraffen skal være. Dette mener jeg er allerede et ikke ganske lille Fremskridt. Det drejer sig herefter kun om at fastsætte Grænsen for det Vandareal, der forbeholdes Aalegaardsejeren. Det forekommer mig, at man derved er kommen et langt Stykke frem til en Løsning af dette Spørgsmaal, idet jeg særlig skal fremhæve, at Kommissionens samtlige Medlemmer, derunder ogsaa Fiskerne, have tiltraadt Formen eller Affattelsen, saaledes som den nu foreligger. Selv om der tillige inden for Kommissionen har hævet sig Røster for helt at faa afskaffet Aalegaard retten eller, som det er sket fra et enkelt Medlems Side, for at faa en saadan Bestemmelse indført, at Kystejerne kun skulle have Ret til Aalegaardene, hvor de kunne røgte dem ved Hjælp af en Bro ud over Aalegaarden uden Hjælp af Fartøj, saa er man dog fra alle Sider bleven enig om, at det ikke lader sig gøre at gennemføre en saadan Bestemmelse.

Rettelse.

Sp. 2170, I. 10 f. n.: „Valglov“, læs: „Skatte-lov“.